

in bona fide esse censendi sunt. Resp. II. Dato, quod plures infideles ex ignorantia invincibili, & bonâ fide resistant Baptismo luxæ proles; tamen exinde nullum competit parentibus Jus naturale, ne ipsi invictis proles eorum baptizetur, nec fit illis injuria, si eis invictis proles baptizetur; quia, sicut non fieret injuria, si invito Rulico Catholico ex invincibili ignorantia necessitatem Baptismi ignorante, proles ipsius à Parocho baptizaretur; quia invincibilis ignorantia, & bona fides parentum etiam Infidelium non facit, nec excusat, quin Baptismus proli sit necessarius, & hæc sine illo perat; neque facit, quin proles Jus divinum naturale habeat ad Baptismum: consequenter parentes non habent jus naturale, ne baptizetur, nec fit eis injuria contra jus naturale, si invictis eidem baptizetur, alias jus naturale manifeste sibi esset contrarium, ut consideranti patet. Et per hoc patet sufficienter responsio ad rationem in contrarium num. 51. allegatam.

58 Ad illud, quod num. 51. dicitur, ob periculum perversionis Baptismo fieri injuriam. Resp. Plurimas esse vias, quibus tale periculum evitetur, etiam absque hoc, quod proles à parentibus separetur, ut si v. g. sub eorum cura usque ad usum rationis relinquatur, & postea primum separetur; prout absque injuria parentum fieri potest, quia tunc proles in iis, quæ contra salutem animæ, obedire non teneretur, sed potius Ecclesiæ, cujus membrum mediante Baptismo prius collato jam esset effectum. Dein negari potest, ob periculum futuræ Apostasiæ fieri injuriam Sacramento Baptismi, conferendo illud intanti infideli: sicut enim non obstante periculo relapsus, nulla fit injuria Sacramento Confirmationis, Eucharistiæ &c. ita etiam nulla dici debet fieri injuria, si stante periculo Apostasiæ confertur infanti infideli. Prefertim quia non obstante tali periculo apud plures optimum effectum habere potest, illos nempe, qui adhuc ante usum rationis moriuntur, qui utique sunt multi; & illos, qui contra legem naturæ non peccant, & bonâ fide contra præcepta Ecclesiæ agunt, utpote qui sic Baptismo provisi, æternum salvarentur. Plura de hac materia, qui cupit, videat Matrium loc. cit.

TITULUS VII.

De Hæreticis.

1 Ratio continuationis, nec non laus Italorum, & Hispanorum, ac econtra negligentia Germanorum in hac materia.

Post præcedentem Titulum, in quo agebatur de iis, qui Baptismo carentes, Deum blasphemant vel negando, vel malè colendo, recto ordine sequitur de iis, qui Baptismo jam imbuti Deum inhonorant à verâ Fide deficiendo, quales sunt Hæretici. De quibus ad hanc Rubricam fusè agunt, Canonique, Jura & Leges contra illos emanatas exactè observant Itali, & Hispani; idque sanctè & merito: sic enim à pestifera, & maxime nociva Hæresi Provincias suas conservarunt, & etiamnum conservant immunes: Dum econtra Germani negligendo, & transgrediendo præfatos sanctissimos Canones & Leges in causa fuere, quod Hæresis successivè in tantum invaluerit, ut non solum integra Regna, & Provincias illa infectas videre, sed insuper pati debeant, quod Hæretici in memoratis Provinciis plures Episcopatus, ac bona illorum

possideant, totaque in Germania plenam cum Catholicis communicationem habentes ferè sine omni poena in Hæresi liberè vivant, factis ad id etiam publicis pacis tractatibus, & fœderibus. De quorum valore infra §. IV.

§. I.

De Natura, ac Divisione Hæresis, & Hæreticorum.

SUMMARIUM.

- 2 Hæresis unde dicitur?
3 Hæresis formalis quid?
4 Requiritur ad eam error in intellectu, & pertinacia voluntatis.
5 In quo consistat hæc pertinacia.
6 Externè tantum negans fidem, non est Hæreticus.
7 Nec internè errans circa fidem, si paratus sit se submittere judicio Ecclesiæ. Et n. seq.
9 Etiam si ex ignorantia crassa erret circa fidem.
10 Hæreticus est, qui dubitat de fide, vel aliquo fidei articulo.
11 Sufficienter propositio.
12 Hæresis alia est formalis, alia materialis.
13 De Vulgo Hæreticorum plurimi sunt materiales.
14 Observatio præctica circa Hæreticos vulgares, & praxis eos facilius ad Fidem reducent.
15 Hæresis formalis alia est externa, alia interna.
16 Externa, alia publica, alia occulta.
17 Hæresis, & Hæretici dividuntur pro diversitate Hæresiarum, quos sequuntur.
18 Enumerantur in specie Hæreses antiquæ.
19 Enumerantur in specie Hæreses recentiores.
20 Recentissima quoque in specie recensentur.
21 Etiam Jure Civili omnes censentur Hæretici, qui vel leviter dissentiant à judicio Catholice Religionis.

Quæritur I. Quid sit Hæresis? & quid Hæreticus? Ante Responsonem nota, Hæresin esse verbum Græcum, idem ac electionem, vel eligere ac sectari significat, eò quod sit novæ, & à communi Ecclesiæ, & Spiritus sancti vero sensu alienæ doctrinæ, & opinionis electio, aut secta, can. Hæresis 27. & can. Hæreticus 28. cau. 24. quæst. 3. Hoc notato, Resp. I. Hæresis formalis (hanc siquidem hæc definitimus & non materiale, de qua infra) est error voluntarius, quem homo baptizatus pertinaciter tenet contra aliquam veritatem Fidei Catholice. Ita in re cum communi Catholicorum S. Thomas 2. 2. quæst. 11. a. 1. Farinacius Prax. Crimin. quæst. 178. num. 5. Sanchez lib. 2. Moral. cap. 7. numero 1. Pirhing b. t. num. 1. & alii. Dicitur notanter, homo baptizatus; quia errores, quos non baptizati, v. g. Turcæ, Gentiles, Judæi contra Fidem Catholicam habent, non Hæreses, sed Paganismi, vel Judæismi sunt, & vocantur, ac propterea sub poenis Hæreticorum ab Ecclesiâ in hos latis non subjacent, uti post Suarez Disp. 19. de Fide. sèct. 5. bene observat Pirhing b. t. num. 3. arg. c. Odiâ. de Reg. Jur. in 6.

Resp. II. Ad Hæresin formalem duo copulative requiruntur, nimirum error in intellectu, & pertinacia in voluntate. Commnis & certa arg. can. Dixit Apostolus 29. & can. qui in Ecclesiâ. 31. cau. 24. quæst. 1. Et quidem quod requiritur error, id est erronea opinio, vel judicium intellectus contra Fidem Catholicam, patet; quia Hæresis est species infidelitatis, hæc autem importat errorem intellectus contra veram Fidem, ut notant Theologi. Quod verò requiratur pertinacia ex parte voluntatis, clarè habetur ex c. Dam.

§. I. De Natura, ac

Damnatus 2. de Summa Trinitat. & cit. can. Dixit Apostolus. 29. cau. 24. q. 3.

Solum notandum, pertinaciam ex parte voluntatis ad constituendam Hæresin requisitam non consistere in hoc, quod quis acriter, & quasi mordicus diu retineat; defendat, vel tueatur errorem contra fidem, sed in hoc, quod hujusmodi errorem retineat, postquam contrarium eidem sufficienter jam est propositum, vel etiam quando scit, contrarium teneri à vera universali Ecclesiâ Catholica, cui judicium suum præferre præsumit, prout bene cum communi aliorum advertit Matrius in Theolog. Morali disput. 10. numer. 24. Ratio est; quia in rebus Fidei quilibet tenetur se subicere judicio, ac definitioni Ecclesiæ, utpote quæ est columna & firmamentum veritatis, 1. ad Timoth. 3. ita, ut porte inferi non prevalebunt adversus eam. Math. 16. y. 18. Hinc qui hoc facere renuit, jam plus nimio, & superbe adheret propriæ opinioni; vel judicio suo erroneo, consequenter pertinax in suo errore est. Cæterum ex dictis Inferitur I. Eum, qui metu mortis, vel ex alia causa negat externè Fidem, aut aliquid Fidei contrarium affirmat absque interiori mentis assensu, quò verum eredit, quod ore profert, graviter quidem peccare contra præceptum profertendi Fidem, propter tamen, ac verè Hæreticum non esse. Navarrius in Manual. cap. 27. numer. 56. Sanchez loc. cit. cap. 7. numer. 8. & communis aliorum: Ratio est; quia Hæresis essentialiter consistit in interno judicio erroneo intellectus contra Fidem, quæ hæc non adesse. Nihilominus in Foro externo talis censetur Hæreticus, & ut Hæreticus merito puniretur, quia Ecclesiâ non judicat ex occultis, c. Sicut tuis, de Simonia.

Inferitur II. Quòd ex ignorantia errans contra Fidem, simul tamen judicio Ecclesiæ sese submittere, paratus credere, quod illam credere intellexerit, non sit Hæreticus; quia in suo errore non est pertinax contra Fidem, arg. c. Damnanus §. In nullo tamen. de Summa Trinitat. junctâ Glossâ ibid. y. Paratus. ubi hæc de causa Joachim Abbas non censetur Hæreticus, non obstante, quòd docuerit sententiam Hæreticam ibidem damnatam; quia videlicet Scripta sua submitit judicio Sedis Apostolicæ, sicque non fuit pertinax. Unde S. Augustinus relatus c. Dixit Apostolus. 24. q. 3. sic ait: Qui sententiam suam quomvis falsam atque perversam, nullâ pertinaciâ animositate defendunt, præsertim quam non audaciâ sine presumptione pepererunt, sed à seductis atque in errorem lapsis parentibus acceperunt, quorum autem causâ sollicitudine veritatem, corrigi parati, cum invenerint, nequaquam sunt inter Hæreticos deputandi. Hæc ibi.

Hinc Fagnanus in c. Damnanus, de Summa Trinitat. num. 25. ait de Joachim Abbate, quòd stante sua prolestatione, quam ibidem verbatim refert, non fuerit Hæreticus, sed erraticus; quia noluit discedere à Christo. Est autem differentia inter Erraticum, & Hæreticum: nam simplices homines (seu qui ex simplicitate errant circa Fidem, tamen suam opinionem Fidei Ecclesiæ supponunt) sunt Erratici quia errant; & tamen non sunt Hæretici, quia nolunt à Christo discedere, ut post Baldum loquitur Fagnanus in c. Firmiter. de Summa Trinitat. num. 20. Concordat c. Hæreticus est. 24. q. 3. ibi: Ille autem, qui hujusmodi hominibus hæreticis credit, homo est imaginatione quadam veritatis & pietatis delusis.

Imò addunt Doctores ab Hæresi, & poenis Hæreticorum Responsum Jus Can. Tom. V.

Divisione Hæresis, &c.

vicorum immunem esse quoque illum, qui ex ignorantia etiam crassa, & supina, ac mortaliter culpabili ignorat, errorem suum, seu opinionem erroneam veræ Fidei, & veræ Ecclesiæ esse contrariam. Farinacium in Prax. Crimin. q. 179. à num. 29. Sanchez loc. cit. cap. 7. num. 20. Pirhing, b. t. num. 2. Layman lib. 2. tr. 1. cap. 13. nu. 2. cum Communi. Ratio est; quia ad huc deest pertinacia, quæ requirit scientiam, quòd pertinacis opinio, vel judicium adversetur, veræ Fidei, aut Ecclesiæ. Accedit, peccatum Hæresis non esse peccatum ignorantie, sed infidelitatis positive, ad quam requiritur scientia, contrarium teneri à vera Ecclesiâ. Confirmatur; quia aliis plurimi inter Catholicos essent Hæretici; cum plurimi ex ignorantia etiam culpabili venissent in erroribus, & opinionibus erroneis universali Ecclesiæ contrariis. Sed

Quæritur II. Num etiam censetur Hæreticus formalis, qui positive dubitat de Fide, vel aliquo illius Articulo sufficienter sibi proposito, pertinaciter asserendo, vel judicando, non esse omninò certum, vel esse dubium, an sit certus, vel verus talis Articulus Fidei? Resp. Affirmative, D. Thomas 2. 2. q. 10. a. 5. & q. 11. art. 1. Abbas in c. 1. h. t. num. 1. Pirhing b. t. num. 4. Sanchez lib. 2. Moral. cap. 7. num. 12. Sylvester & Hæresis. 1. q. 3. cum communi aliorum. arg. c. 1. h. t. ibi: Dubius in Fide infidelis est. c. 1. de Summa Trinitat. & Clem. 1. §. Porro eod. junctâ Symbolo S. Athanasi, ibi: Nisi fideliter, firmiterque credideris, salvus esse non poteris. Ratio principalis est; quia inter alios Articulos Fidei, unus, & quidem principalis est, veram Ecclesiâ in cunctis Dogmatibus Fidei esse infallibilem & certam; qui autem etiam de uno dantur dubitat, jam hoc ipso non credit, eam esse infallibilem & certam; consequenter Hæreticus est. Accedit, quòd dubitans de Fide, Fidem destruat, cum Fides in homine fidelis firmitatem in credendo supponat. c. 1. de Summa Trinitat.

Dicitur autem notanter De Articulo sibi sufficienter proposito; ex hujus enim defectu formales Hæretici non sunt, qui inter Hæreticos nati & educati, de uno, vel pluribus Articulis dubitant, donec sufficienter instruantur; quia deest pertinacia, uti cum Laymano, & aliis jam diximus in Theologia nostra Morali, Tr. 4. dist. 4. q. 2. num. 21.

Quæritur III. Quotplex sit? seu quomodo dividatur Hæresis? Resp. Hæresin primò dividi in Materialem, & Formalem. Materialis est (quæ tamen inter veras hæreses numeranda non est juxta textum can. Dixit Apostolus. cau. 24. q. 3. allegatum supra num. 7.) quando quis non malo animo, aut ex pertinacia, sed ex simplicitate, aut defectu debite informationis, vel ex positive sinistra informatione errat circa fidem.

Tales Hæretici Materiales iterum plurimi sunt in vulgo hæreticorum, præsertim talium, qui inter Catholicos non vivunt; hi enim cum verâ, & sufficienti informatione destituti simpliciter credant ea, quæ à parentibus, vel prædicantibus suis pro fidei Articulis audiunt, voluntarium errorem intellectus cum pertinacia non habent, consequenter Hæretici non sunt. Imò Hæretici formales non sunt, etsi sciant eorum Edem, & opinionem in plurimis adversari Ecclesiæ Romanæ Catholice, casu quo ex simplicitate, aut defectu sufficientis informationis ignorant, aut non credunt eam esse veram Ecclesiâ, sed ex mala, mendaciâ, & falsa informatione potius putant, & credunt, eam esse falsam Ecclesiâ; econtra suam Religionem & Ecclesiâ esse veram, prout apud plurimos in dicto vulgo res se habet, prout ex Matrio & aliis

approbatam, consequenter omni valore carere, hoc ipso, quod nulla Lex Civilis, que de Ecclesiis, vel rebus spiritualibus, aut personis Ecclesiasticis etiam in favorem eorum disponere habeat valorem, nisi ab Ecclesia approbetur, textu expresso, c. Ecclesia. 10. de Constitut. ibi: Nullius firmitatis existit, nisi ab Ecclesia fuerit approbatum: concordat c. fin. de Rebus Eccles. non alien.

30 Dicitur tamen notanter in Conclusione, s. debite serventur circumstantie: Tum respectu Disputantium, ut videlicet nonnulli sufficienter docti, & instructi huiusmodi Disputationes assumant; ne alias eadem, que à Disputatione Laicorum pericula eventiant: Tum respectu Audientium, loci, in super ac temporis, uti bene observat, & materiam hanc ulterius bene deducit Gonzalez in c. Cum ex injuncto. 12. h. 2.

31 Queritur III. An etiam, & quinam prohibeantur predicare Hæreticis, vel aliis? Resp. I. Sicut prohibitum est Laicis disputare cum Hæreticis de Fide, ita etiam prohibitum eis quoque est, ne Hæreticis, vel quibuscumque aliis etiam Catholicis prædicent, textu claro c. Cum ex injuncto. 12. c. Sicut. h. 2. ibi: Cum igitur nonnulli Laici prædicare præsumant, & verendum nimis existat, ne vitia sub specie virtutum occultè subintrent. Mandamus, quatenus cum alios Dominus dederit Apostolos, alios Doctores, alios Prophetas, interdicat Laicis universis cujuscumque Ordinis censeantur, usurpare officium prædicandi.

32 Resp. II. Graviter insuper, & quidem sub Excommunicatione prohibitum est Clericis, ne publicè vel privatim sive Hæreticis, sive Catholicis prædicent; nisi ad Prædicationis officium legitime deputentur. Ita clarè statuitur c. Excommunicamus. 13. s. Quia verò, h. 2. ibi: Quia verò nonnulli sub specie pietatis virtutem ejus (juxta quod Apostolus ait) obnegantes, auctoritatem ejus vindicant prædicandi, cum idem Apostolus dicat: Quomodo prædicabunt, nisi mittantur: Omnes qui prohibiti, vel nonnulli nisi præter auctoritatem ab Apostolica Sede, vel ab eadem Episcopo loci susceptam, publicè vel privatim Prædicationis officium usurpare præsumperint, Excommunicationis vinculo innotentur; & nisi quam citius respuerint, alia competenti penâ plectantur.

33 Porro qualiter Regulares indigeant licentiâ, vel silem benedictione Episcopi ad prædicandum in suis, vel alienis Ecclesiis, ex parte diximus jam supra Lib. I. Tr. XXXI. de Officio Judicis Ordinarii, & magis adhuc dicemus infra Tit. XXXIII. de Privilegiis.

S. III.

De Lætionè, Retentione, Impressione, & Defensione hæreticorum, & aliorum prohibitorum Librorum.

S U M M A R I U M.

34 Hi libri dupliciter prohibentur, per Bullam Cæne videlicet, & Indicem Librorum prohibitorum.

35 Per Bullam prohibetur sub Excommunicatione Læcio omnium, & solorum librorum hæreticorum hæresin continentium, vel de Religione tractantium.

36 Ad incurrendam tamen hanc Excommunicationem requiruntur plures conditiones, & quidem 1. ut Autor libri sit hæreticus. Hinc legere librum Infidelium, vel Catholicorum etiam hæresin continentem contra Bullam Cæne

non agit. Ibid.

37 Est mala fide illum legat.

38 Quid juris, de Libellis Controversia, que in his partibus Catholicis, & Hæreticis contra se invicem edunt.

39 Læcio libri hæretici per Bullam Cæne est prohibita, sive manuscriptus.

40 Secundam aliquos nomine libri hic non veniunt Epistolæ, Conciones, Orationes, & alie breves Scripturæ Hæreticorum.

41 Contrarium est probabilius, probatur a paritate rationis. Et n. seq.

42 Et per declarationem Cardinalium.

43 Solvuntur fundamenta Adversariorum.

44 Confirmatur.

45 II. Condicio est, ut liber tractet de Religione: vel Hæresin contineat.

Quando dicitur de Religione tractare? Ibid.

47 Magna Controversia inter Doctores est: An, & quando liber Hæretici principaliter de alio objecto tractans, unam tamen, vel alteram hæresin inspersam habens dicatur in sensu Bullæ continere hæresin? Et duobus n. seq.

49 Juxta aliquos sufficit, si vel unica simplicissime, ac brevissime proposita, nulloque modo propagata, hæresis per accidens inspersa habeatur.

50 Contrarium docet Layman ex fundamento tamen minus solido.

51 Idem Contrarium & nos, ut satis probabile tenemus, sed alio ex fundamento.

52 Quia videlicet circa tales libros universaliter deest ratio, & finis Legis. Et duobus n. seqq.

53 III. Condicio est, ut scienter, seu sciens legat, id est, sciat librum esse Auctoris hæretici, & de Religione tractare, ac hæresin continere.

54 IV. Condicio est, ut quis legat talem librum sine facultate Apostolica directè, vel indirectè concessâ.

57 Facultatem legendi libros prohibitos ex speciali Indulto Pontificio habent Germani Episcopi eamque communicare possunt aliis, sed non nisi Sacerdotibus. Et n. preced.

58 Idque ordinariè ad solum Quinquennium.

59 Minime verò in perpetuum.

60 Imò nec ad Quinquennium licentiam legendi libros prohibitos aliis concedere possunt Ordinarii illo tempore, quo facultas ipsis concessa per quinquennium non amplius durat. Et tribus n. seqq.

64 Compendiosa relatio, & remissio conditionum requisitarum ad hoc, ut libram per Bullam Cæne prohibentem legens, incurrat Excommunicationem.

65 Non excusantur ab Excommunicatione docti, solo animo errores confutandi, & sine perversionis periculo legentes librum Bullæ Cæne prohibentem. Et n. seq.

67 Bene tamen ab illa excusatur parvitas materiæ, que legitur.

68 Quam parvitatem aliqui volunt esse paucas lineas: alii integram etiam magni libri paginam, sed nimis late. Et n. seq.

70 Excommunicatur, qui legit notabilem partem, et si in illa hæresis non continetur; imò qui legit solum Epistolam dedicatariam, vel Præmium libri. Et n. preced.

71 Omnium & solorum librorum Hæreticorum, quorum læcio est prohibita per Bullam Cæne, est etiam prohibita Retentio, Impressio, & Defensio.

72 Sive de suo, sive alterius nomine, in propria, vel alienâ domo quis eos retineat.

73 Etiam partem retinens pro involutione v. g. peccat.

74 Datur tamen etiam in ista Retentione parvitas materiæ, & que? Et n. seq.

76 Quid incipiendum cum libris hæreticis? Remissio.

77 Quinam veniant nomine Impimentum libros per Bullam Cæne prohibitos?

78 Et quinam nomine Defensentium?

79 Layman, & Becani Afferunt, Bullam Cæne in his partibus, vel omnino non, vel non tanto cum rigore esse recipiendam.

80 Sequuntur, & prædicant audent plures ingenti cum præjudicio immunitatis Ecclesiæ.

81 Impugnatur ex professo, & demonstratur, quod Bulla Cæne in aliqua quacunque tandem Provincia vel loco licite, & valide non possit non recipi, consequenter male non recepta nihilominus obliget.

82 Fundamentum præcipuum est, quod juxta communioem, veramque sententiam ad obligationem juste Legis non requiratur acceptatio illius, Et n. seq.

84 Et juxta certam doctrinam (nam contraria damnata est) omnes peccent, qui absque justa causa Legem non acceptent.

85 Offenditur in nulla Provincia dari, aut excogitari posse justam causam vel rationem non acceptandi Bullam Cæne.

86 Præsertim quoad prohibitionem librorum hæreticorum. Et duobus n. seqq.

89 Objectio, quod Bulla Cæne per contrariam consuetudinem legitime præscriptam fuerit abrogata, vel siletem derogatum eidem.

90 Solvitur, & offenditur, quod contra Bullam Cæne nunquam introducti, & legitime præscripti valeant consuetudo aliqua.

91 Et quare? ac n. preced.

92 Consuetudines contrarie sunt abusus.

93 Objectio Hæreticorum, quod libros eorum prohibeant, & comburant Catholici.

94 Solvitur.

95 Et justificatur hæc prohibitio exemplo antiquæ Ecclesiæ, ac Legis Civilibus. Et n. seq.

97 Atque sacrâ Scripturâ.

98 Ratio prolixæ discussionis materiæ de prohibitione librorum hæreticorum per Bullam Cæne.

99 Index librorum prohibitorum unde?

100 Per illum prohibentur Libri triplicis Classis, primæ Classis libri prohibiti qui?

101 Secunde Classis libri quinam?

102 Et quinam tertie Classis?

103 Libri primæ & secunde Classis ob Hæresin, quam continent, prohibentur Excommunicatione non reservatâ per Indicem.

104 Et reservatâ per Bullam Cæne.

105 Libri secunde & tertie Classis ob aliam non sanam doctrinam prohibiti, sub peccato gravi quidem, sed nulla sub Excommunicatione prohibentur.

106 Tertie Classis libri subinde sunt peiores, quam primæ Classis.

107 Unde desumendum, qualiter Libri tertie Classis, tacito videlicet Auctore editi, sint prohibiti.

108 Si constat, librum hæreses continentem esse ab Auctore hæretico, censetur per Bullam Cæne prohibitus, etsi nomen Auctoris non sit apostitum.

109 De factò novus confectus est Index librorum prohibitorum, qui continet crescit.

110 Et eisdem cum antiquo Regulas habet.

111 Regule Indicis librorum prohibitorum.

112 De Instructione ad expurgandos libros prohibitos præscripta. Remissio.

113 Afferunt aliqui, Indicem librorum prohibitorum absolute non esse receptum: aliqui verò non esse receptum quoad libros secunde Classis.

114 Afferunt de absolute non recepto Indice in factò, non subsistit, nec in Jure.

115 Idem est de Afferro absolute dicente, non esse re-

ceptum Indicem quoad libros secunde Classis. Et duobus n. seqq.

117 Plures Pontifices Indicem de novo confirmarunt, & consuetudines contrarias revocarunt; idemque faciunt Successores.

118 Ut proin difficile sit probare de Jure, non receptionem, vel consuetudinem contrariam.

119 De Indice quoad aliquos libros secunde Classis non recepto, Afferunt non subsistit.

120 Speciale Notabile circa libros prima Classis.

121 Etiam Regulares tenentur ad observantiam Indicis.

122 Quia privilegia eorum sunt revocata.

123 Nec valet violenta quadam interpretatio à non nullis allata.

124 Præsertim ob Constitutionem Alexandri VII. omnium privilegiorum. &c. derogatoriam.

125 Lectores, & Professores Controversiæ vi officii rati sibi concessam non habent licentiam legendi libros hæreticos. Et n. seq.

127 Qui librum hæreticum, aut aliam prohibitionem habet, debet evadere Inquisitoribus, ubi Officium viget. Et n. seq.

129 In aliis locis, sufficit, si comburatur, vel tradatur aliquibus habentibus facultatem legendi, præsertim Monasteriis: & quare?

130 Declaratur Indultum, seu facultas, Pontificis legendi, & tenendi libros prohibitos concedi solita Regularibus, & demonstratur, quod non obstantibus clausulis in ea contentis dicit Regularibus observare, & bene custodios habere possunt libros prohibitos in suis Bibliothecis, usque ad n. 135.

135 Quid juris de Impressione librorum prohibitorum per Bullam Cæne?

136 Et quid de Impressione librorum in genere vi Concilii Tridentini?

137 Et vi Indicis librorum prohibitorum, referuntur Ordinationes utriusque per extensum.

138 Causa prohibitionis discussionis hujus materiæ.

Notandum præter dupplicem præcipuè circa hos libros extare prohibitionem: unam videlicet in Bulla Cæne; alteram verò in Indice librorum prohibitorum, auctoritate Concilii primitivus, & Pii IV. erecto, postea per Successores Pontifices continuato, confirmato, & aucto.

Queritur itaque I. Quorum librorum Læcio, Retentio, Impressio, & Defensio prohibita sit per Bullam Cæne? & quomodo? Resp. I. Per Bullam Cæne gravissimo, & quidem sub Excommunicatione Papæ reservatâ prohibetur Læcio omnium, & solorum librorum hæreticorum illorum, qui ab Auctore hæretico compositi hæresin continent, vel de Religione tractant. Unanimis, & certa, ob clarum dictæ Bullæ Cæne textum s. I. ita sonantem: Excommunicamus, & anathematizamus. &c. Omnes, & singulos Hæreticos, quocumque nomine censeantur. &c. ac eorumdem libros hæresin continentem, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, aut Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes, ex quavis causa, publicè vel occultè, quovis ingenio, vel colore. &c. Pro majori intelligentia hujus Legis pono sequentem Conclusionem, quâ

Resp. II. Ad hoc, ut libro alienus Hæretici, censetur prohibita Læcio vigore Bullæ Cæne, & penis ejusdem subjacere, requiruntur sequentes conditiones. I. Ut liber sit alicuius veri Hæretici, seu ut Auctor, qui librum composuit, sit Hæreticus: sint Excommunicationem Bullæ Cæne non

incurrit, qui legit librum Pagani, Iudæi, Turcæ, vel alterius Infidelis non baptizati, et si de Religione tractet, & hæresin contineat. Nec ille, qui legit librum Authoris Catholicici, etsi unam, vel plures hæreses ex imprudencia inperfas habeat: vel in quo de verbo ad verbum etiam per integra folia referuntur textus; & doctrine alicujus Hæretici, vel hæreses Scriptoris hæretici. Navaræus *Manual. cap. 27. num. 56.* Palao de Infidelitate *Tract. 4. Disp. 2. pun. 10. §. 1.* Sanchez *lib. 2. Moral. cap. 10. num. 23.* Layman *lib. 2. tr. 1. cap. 15. num. 1.* Ratio est; quia dicta Bulla, uti patet ex textu, excommunicat illos solos, qui legunt librum Hæretici; consequenter si Author libri verus Hæreticus non est, Lectio illius sub dicta prohibitione, utpote odiosa non comprehenditur; eò quod Lex pœnalis, & omnia alia odiosa stricte sunt interpretanda, prout amplius diximus *Lib. 1. Tit. 11. de Constitut. §. 17. a numer. 427. arg. c. In panis, & c. Odis, de Reg. Jur. in 6.*

Nec refert, quod quis Authoris Catholicici, aut alterius non hæretici librum Hæreses, aut doctrinas Hæreticas continentem legat malâ intentione v. g. solâ culpabili curiositate, vel animò discedendi Hæresin, impugnandi Catholicos &c. uti bene advertunt DD. citati. Ratio est, quia Ecclesia non iudicat de internis & occultis, & propter interna nullum punit delictum, arg. c. Erubescant, *dist. 32. iunctâ Glofâ §. Secretorum.*

Inferitur. Quid sentiendum de libris, ac libellis, quos in his partibus Catholicici contra Hæreticos, & hi contra illos de Controversia Fidei passim edunt, videlicet, quod etsi contra Bullam Cœnæ agat, pœnalque illius incurrat, qui legit aliquem huiusmodi libellum ab Hæretico editum (cùm verè sit liber Hæretici de Religione tractans, quin & hæresin continens) tamen ab eadem transgressione dictæ Bullæ, ac pœnâ illius immunis sit, qui legit ejusmodi librum, vel libellum à Catholicico editum, etsi in eis hæresis, & doctrinæ Hæreticarum ad longum de verbo ad verbum pro refutatione referantur.

Cœterum si Author libri est Hæreticus, & liber hæresin continet, vel de Religione tractat, Lectio illius vi Bullæ Cœnæ prohibita est, si ve liber sit Typo impressus, five manuscriptus. Castro Palao *loc. cit. Sanchez Disp. 20. sect. 10. numer. 2.* Layman *loc. cit. Sanchez loc. cit. numer. 14.* cum Comuni; quia manuscriptus verè etiam est, & dicitur liber Hæretici, consequenter æque ac impressus, censetur prohibitus; præsertim cùm eadem de illo, ac isto militet ratio; ubi autem eadem est ratio, eadem est Legis dispositio, arg. l. *Idem. ff. de Legib. §. l. Non possunt. ff. eod. cum Concordantiis.* Et alias facile eludi posset saluberrima hæc prohibitio.

Controversia autem inter DD. est, num etiam vi præfate Bullæ Cœnæ prohibita sit Lectio Epistolæ, Concionis, Orationis, vel alterius similis brevioris scripti, aut impressi in paucis foliis duntaxat constitentis libelli, aut Opelli, de Religione tamen agentis, aut hæresin continentis, eamque impugnantis, & ab Hæretico editi? Layman liquidè *lib. 2. tr. 1. cap. 15. numer. 3.* Sanchez *lib. 2. Moral. cap. 10. numer. 29.* Bonacina *Disp. 2. de Censur. quest. 5. pun. 4.* Durandus *lib. 2. in Can. 1. q. 44. numer. 6.* Herinex *Disp. 9. de Fide. q. 2. numer. 86.* negativam saltem probabilem esse putant, ducti ratione: Tum quia huiusmodi Epistolæ, Conciones paucorum foliorum in Tractatum non redactæ, proptèr non veniunt libri nomine secundum communem loquendi usum accepto; consequenter, cum verba Legis pœnalis stricte sunt

interpretanda, c. *Odis. de Reg. Jur. in 6.* in Bulla Cœnæ Lectionem librorum hæreticorum prohibente, comprehendendi non videntur: Tum quia veri libri diutius conservari, latius diffundi, majorisque autoritatis esse, & consequenter majus periculum generare solent, quam filios Epistolæ, Conciones &c. formam Tractatus non referentes.

Ecce verò Farinacius de Hæresi. q. 180. num. 43. 30. & 31. Suarez *Disp. 20. sect. 2. numer. 10.* & alii Affirmativam tuerunt; quam etiam ut probabiliorè, & in praxi tenendam censet Palao de Infidelitate. *Tr. 4. Disp. 2. pun. 10. §. 1. num. 4. & §. 5.* Layman quoque eam verisimilem dicit. Cujus sententiæ plures afferunt rationes. Primò; quia ratio Legis, periculum videlicet perversionis, ob quod Bulla Cœnæ prohibita est Lectio librorum hæreticorum, idem reperitur in huiusmodi etiam paucorum foliorum Concionibus, Epistolis, aliisque parvis Scripturis, quod in majori aliquo unam, vel alteram solummodò hæresin continentem libro; præsertim, si, uti sit, in huiusmodi Concionibus hæresin ex professo propagant, & refutare omnibus viribus satagunt. Ubi autem eadem est ratio, eadem est Legis dispositio. *l. Illud. ff. ad Legem Aquil. §. c. Inter corporal. de Translat.*

Secunda ratio est; quia dum Bulla prohibetur liber Authoris hæretici, prohibetur quoque quævis pars etiam modica illius, v. g. Proœmium, Præfatio, Epistola Dedicatoria illius, prout omnes etiam Adversarii fatentur; ergo etiam Conciones, & aliæ separatæ parvæ Scripturæ hæretici Authoris; cùm licet actu non sit pars magni libri, tamen esse valeant, & interea idem, quin & subinde longè majus periculum perversionis, quam plures conjunctæ partes majoris libri, vel totus liber habeant.

Tertia ratio desumitur ex Declaratione Congregationis, quæ interrogata circa Decretum Concilii Tridentini. *Sess. 4. de Editione librorum,* emanatum; quænam comprehendantur ibidem Nomine libri? Respondit: Comprehendi sub illo etiam Conciones, Lectiones, Dispensationes, & similia; Ergo etiam in casu nostro, Bulla Cœnæ prohibendo Lectionem librorum Authoris hæretici, censenda est prohibere quoque Conciones, & alias paucorum foliorum; præsertim cùm in his eadem ratio, & idem, vel majus periculum perversionis inveniatur juxta dicta, & dicenda infra.

Nec in contrarium efficaciter quid probare videntur fundamenta Adversariorum num. 40. posita. Nam posterius quasi verò non militaret eadem ratio, jam patet per dicta num. 41. Ad prius verò, quod Conciones, Epistolæ &c. non veniant Nomine libri; respondeatur, Auctores Bullæ Cœnæ prohibendo libros Hæreticorum, verè intendisse, & voluisse prohibere omnia illorum Opera, si ve magna, si ve parva, si ve impressa, si ve scripta, ex quorum Lectione imminere potest legenti periculum perversionis, si ve dein in stricte ac communi sensu liber dici valeat, si ve non. Consequenter, cùm juxta dicta num. 41. etiam in Lectione similium Concionum, ac modicarum Scripturarum idem, imò subinde majus perversionis periculum subit, propter verbum Legis, contra intentionem illius iudicare non debemus. Nam non debet quis verba Legis considerare, sed voluntatem & intentionem; quia non debet intentio verbis servare, sed verba intentioni, ut dicitur *can. Humana aures cau. 22. quest. 5. & l. Scire. 16. ff. de Leg. ibi: Scire leges, non hoc est, verba eorum tenere, sed vim, & potestatem: ac c. Certum est. de Reg.*

Reg. Jur. in 6. ibi: Certum est, quod si committit in Legem, qui legis verba complerent, contra Legis mentem voluntatem; quæ etiam in pœnalibus, & odiosis procedunt, prout amplius diximus *Lib. 1. Tit. 11. de Constit. §. XVII. an. 429.*

Confirmatur: Si ex hac ratione, quod Conciones &c. non veniant nomine libri proprie accepti, non comprehenderentur sub prohibitione Bullæ Cœnæ; sequeretur etiam, Opuscula, seu Libellos modicos in Octava v. g. vel Decima formâ non esse comprehensos; quia etiam non sunt libri, sed libelli duntaxat, consequenter in materia odiosa nomine Libri non venientes; atqui sequela est absurda, & contra ipsos Adversarios: ergo.

Ob has igitur, & similes rationes sententiam Affirmativam nos quoque probabiliorè reputamus, eamque in praxi omnino suademus, quamvis sententiam Negativam, dicentem, memoratas Conciones, & alias similes paucorum foliorum breves Scripturas Authoris hæretici non esse per Bullam Cœnæ prohibitas, ut penitus improbabilem pronuntiare nolimus.

II. Condicio requisita ad hoc, ut liber Hæretici per Bullam Cœnæ prohibitus censetur, est, ut vel de Religione tractet, vel saltem hæresin continet, ita ut alterutrum horum sufficiat; quia, uti ex textu patet, Bulla disjunctim loquitur, per dictionem vel, quæ alterutrum substantiâ verificatur arg. l. *Item. ff. Quando res legati, l. Si illud. ff. de Legat. 2. cum Concordantiis.* Ut autem ad propositum dicatur de Religione tractare, debet ex professo, seu instituto tractare de illa, v. g. de Theologia Scholastica, Morali, vel Mystica, hoc est, de Mysteriis Fidei, cultu Dei; & Sacramentorum, de Scriptura sacra, de peccatis, de conscientia, de Moribus in ordine ad finem naturalem rectè instituentis &c. ita, ut non sufficiat obiter tanquam de huiusmodi objecto agere, uti bene advertit Sanchez *lib. 2. cap. 10. num. 34.* ubi tamen etiam meritò addit, non esse necesse, ut principale argumentum vel objectum libri sit de Religione, sed sufficere, si incidenter, & per accidens, ita tamen notabiliter de Religione tractet, ut arbitrio prudentis censetur ex professo, vel instituto, & non obiter de illo agere. Porro si de Religione agat, Lectio illius prohibita est, etsi nullam penitus hæresin contineat. Et hæc extra Controvertiam esse, meritò ait Layman *loc. cit.*

Magna autem Controversia est de altera divisa Conditione, vel hæresin continet, quidnam videlicet requiratur, & sufficiat ad hoc, ut liber dicatur continere hæresin in sensu Bullæ Cœnæ: præsertim an hæresin sufficiat continere, indeque sub Excommunicatione reservata prohibiti esse censentur hæreticorum Authorum libri illi, qui ex professo, vel instituto principaliter nec de Religione, nec de Hæresi, sed aliâ materia & objecto v. g. Philosophiâ, Medicinâ, Historiâ, rebus politicis &c. tractant; unam tamen, vel plures Hæreses per accidens, aut incidenter hinc inde inperfas habent. Circa quam Controvertiam, ut certa ab incertis separemus.

Notandum prius, certum esse, ad hoc, ut liber in sensu Bullæ Hæresin contineat, indeque prohibitus censetur, neutiquam requirit, ut liber principaliter agat de Hæresi, sed sufficere, si unam vel alteram Hæresin per accidens contineat, eamque ex instituto, aut professo, seu notabiliter deducat, proponat, defendat, multumque probare, legitime persuadere conetur, etsi juxta tenorem Frontispicii principaliter de alio objecto, vel materia, Medicinâ v. g. tractet. Ratio est; quia Bulla non requirit, ut liber de Hæresi principaliter agat, sed tantum ut vel de Religione tractet, vel Hæresin con-

tingat, quarum hæc posterior pars utique saltem cuncto verificatur, si præfatio modo liber Hæresin continet; quia tunc perversionis periculum jam adeit, ob quod principaliter prohibita esse videtur Lectio libri Hæresin continentis, vel de Religione tractantis.

Sola itaque difficultas remanet de hæreticorum libris illis, qui neque de religione nec de Hæresi, sed aliâ profanâ materia, vel objecto, Medicinâ, v. g. Philosophiâ, Statu politico &c. tractantes, unam quidem, vel etiam plures Hæreses hinc inde dispersas continent, nullam tamen earum ex instituto, aut notabiliter propugnant, vel defendunt, aut probare, vel persuadere conantur, sed simpliciter tantum referunt, vel ad firmum obiter duntaxat, & brevissimè, ac sine ulla aliqua apparente ratione, aut argumento propugnant. Sanchez liquidè *lib. 2. Moral. cap. 10. num. 34.* Suarez *p. 3. tr. 5. Palao de Infidelitate, Tr. 4. Disp. 2. pun. 10. Bonacina Disp. 2. q. 5. pun. 4. num. 19.* Farinacius de Hæresi. q. 180. num. 22. & alii docent, etiam talem librum in Bulla Cœnæ sub Excommunicatione prohibito censeri; quorum sententiam verbi Bullæ conformiorè etiam iudicat Layman *lib. 2. tr. 1. cap. 15. num. 3. ed.* quod Bulla plus non requirit, quam ut liber, vel de Religione tractet, vel Hæresin contineat; in tali autem libro Hæresi revera continetur, consequenter conditio Bullæ adimpleta habetur; cum in alternativis, seu disjunctivis alterutrum verificari sufficiat per *Jura n. 46.* citata.

Ecce verò idem Layman *loc. cit. num. 4.* docet, quod huiusmodi hæreticorum Authorum libros Hæresin simpliciter tantum referentes, aut obiter propugnantes, in partibus nostris Germaniæ non obstante Bullâ Cœnæ licet legi posse, quia (ait ipse) illa Constitutio Bullæ secundum talem rigorem recepta non est. Idem docent nunc plerique post Layman. scribentes, ut Pirhing *h. t. nu. 20.* & alii nullo alio ducti fundamento, quam quod Layman, dicit, Bullam Cœnæ secundum talem rigorem in Germaniâ non esse receptam; prout etiam ipsum solum, ejusque opinionem de Bullâ secundum talem rigorem non recepta, pro fundamento sue sententiæ citant, ut proin solum præfatum Laymani dictum pluribus Recentioribus ansim præberit, docendi, & tenendi, Bullam Cœnæ in his partibus secundum omnem rigorem non esse receptam, indeque tunc legi posse hæreticorum Authorum libros, Hæresin unam, vel plures simpliciter referendo, aut obiter duntaxat propugnando continentes.

Nos autem (salvâ autoritate & iudicio Ecclesiæ) omnino probabile censemus, præfatos Hæreticorum libros, qui juxta tenorem Frontispicii, nec de Religione, nec de Hæresi, sed aliâ profanâ materia, aut objecto, v. g. Philosophiâ, Medicinâ, Mathesi, Historiis profanis, Statu politico &c. principaliter tractantes, unam, aut plures Hæreses continent quidem, nullam tamen earum ex professo & instituto, aut notabiliter propugnant, sed simpliciter referunt, aut obiter duntaxat, brevissimè simulque aperte futiliter propugnant, in omnibus, non tantum Germaniis, sed etiam aliis aliis, que ulla lectione Bullæ Cœnæ tunc conscientia legi posse, nisi aliâ prohibitio obstat. Ad hæc autem Opiniones neutiquam fundamento, utopere periculoso, & illam sequentium fundamentum, utopere periculoso, & minus subsistente juxta dicenda infra *an. 79.* sed alio, illo videlicet, quod huiusmodi libri per Bullam Cœnæ non videantur prohibiti, prout per sequentia probamus.

Ubi universiter deest, vel non reperitur ratio & finis legis, ibi etiam deest, vel non reperitur, nec datur lex, aut obligatio, etsi verba legis eam insinuare videantur; sed in Hæreticorum libris, qui principia

